

Editör'den...

Sevilay Çelenk
Ankara Üniversitesi

Kültür ve İletişim'in yeni editoryal ekibi olarak 38. sayıyı baskıya tam zamanında yetiştirmiş olduğumuza inanmakta kendimiz de güçlük çekiyoruz. Zira dergiyi yayına hazırladığımız günlerde Türkiye'de olağanüstü önemde tarihsel olaylar yaşandı ve ülke olarak büyük bir tehlike atlattık. 15 Temmuz 2016 tarihinde, bir askeri darbe girişimi yaşandı. Darbe girişimi aynı gece yenilgiye uğratıldı; sokakları terk etmeyen ve darbe girişimine boyun eğmeyen yurttaşlar, tarihe yazılan bu başarıda en büyük payın da sahibiydi.

Derginin yeni sayısına giriş yaparken, o dehşet gecesinde tanklara ve silahlara karşı koyarken canından olan yurttaşlarımızı saygı ve minnetle anıyoruz. Kıyısından dönen bu felaketten sonra, kazandığımız şeyin ne olduğunu toplum olarak idrak ettiğimiz günler diliyoruz. Çabamızı bu tür felaketlerin zeminini hazırlayan her tür ayrımcı, kutuplaştırıcı söylemin, haksız ve hukuksuz uygulamanın sona erdirilmesi mücadelesine yönlendir-

mek boynumuzun borcu. *Kültür ve İletişim* dergisi gibi sürdürmek için yıllar yılı uğraş verdiğimiz akademik platformların da bu mücadelenin araçlarından biri olduğunu düşünüyoruz.

Bizler için başımıza gelen şeyin tam olarak ne olduğunu ve bundan sonrasının nasıl olacağını anlamının en önemli yollarından biri okumak, araştırmak ve yazmak. İçinde bulunduğumuz tarihsel dönem de muhtemelen Türkiye'deki toplum-bilimcilerin anlamak için yoğun çaba sarf ettiği dönemlerden biri olacak. *Kültür ve İletişim*'in yeni editoryal ekibi olarak en büyük dileğimiz, bu anlama çabasına katkı sunan mecralardan biri olmak.

Derginin 19. yılının ikinci sayısı olan 38. sayıyı Ülkü Doğanay editörlüğündeki önceki ekibin özverili rehberliğiyle çıkardık. Ülkü Doğanay dergiyi oldukça zor bir dönemde devralmış ve bu zor dönemin en iyi biçimde atlatılması için editör yardımcısı genç arkadaşlarımız Ceren Salmanoğlu Erol, Merve Diltemiz Mol, Nilüfer Pınar Kılıç'la birlikte

yoğun bir çaba göstermişti. Toplumbilimleri alanında bir akademik derginin 19 yıl düzenli ve nitelikli bir biçimde sürdürülebilmiş olması çok büyük başarıdır. Bu başarının son iki yılında bu ekibin özverili emeği var. Derginin sosyal medyasını yöneten Can Irmak Özinanır ile İngilizce editörü Melih Mol da son iki yılda dergiye emeği geçenlerden. Her birine gönülden teşekkür ediyoruz.

Yeni ekipte editör yardımcılığını üstlenen Mehtap Çağlar, Gizem Ekin Çelik ve Kemal Güleç de önceki ekibi aratmayacağı çok açık bir heyecan ve gayretle bu sayının her aşamasındaki işlerini üstlenmede inisiyatif aldılar. İyi bir ekip olacağız gibi görünüyor. Ekibin uyumunun *ki*'yi güçlendireceğine inancım sonsuz.

Derginin bu sayısındaki ilk yazı Hakan Yüksel'in Türkiye'de iletişim çalışmalarını alanındaki hâkim kavramsallaştırmayı sorunsallaştırdığı, alandaki tartışma ihtiyacına yanıt üreten türden önemli bir yazı. Yüksel'in makalesi kavramsal tartışmayı alanda yapılan tezler, çıkarılan dergiler ve iletişim eğitimi veren fakültelere dair bir araştırmayla birlikte sürdürdüğü için de önemli.

İkinci makalemiz Tuncay Şur'un kaleme aldığı, Demokrasi Partisi (DEP) milletvekili Mehmet Sincar'ın 4 Eylül 1993 tarihinde Batman'da uğradığı silahlı saldırıda öldürülmesi olayının anaakım medyada nasıl haberleştirildiği ve habercilik dilinin açıkça ya da ima düzeyinde ürettiği ayrımcılık ve ötekileştirmeyi analiz ediyor. Makale aynı zamanda Şur'un

“Kürt yanlısı” olarak tarif ettiği siyasi partilerin legal siyaset alanında yer alma mücadelesini de inceliyor. 15 Temmuz 2016'da yaşanan darbe girişimi ve bunun açtığı toplumsal travmanın aşılmasına dönük olarak AKP-CHP-MHP'nin en azından şu ana kadar sürdürdüğü birlikte mücadele etme ve ortak tavır geliştirme çabasından Meclis'te grubu bulan üçüncü büyük parti olarak HDP'nin dışlanması, “Kürt yanlısı” partilerin legal siyaset alanının meşru bir aktörü olma mücadelelerinin maalesef hâlâ sürdüğünü gösteriyor. HDP altı milyona yakın oy almış ve çok sayıda milletvekiline sahip bir parti olmasına rağmen bu böyle. Dolayısıyla, Tuncay Şur'un makalesinde sürdürdüğü tartışma ve yaptığı analiz, Kürt sorununun bugününü anlamak bakımından da çok kıymetli.

Dergide yer alan üçüncü yazı bu makro konulardan gündeliğin mikro iktidar alanındaki anlam mücadelesine ve öznellik inşası çabasına kadın perspektifinden eğilen bir yazı. Burcu Şenel gündelik hayatın nesnesi olarak kadın çantalarını kadınların sırdaşı, sığınağı ve yükü olarak inceliyor. Bu ilginç ve zevkle okunan yazı sayesinde, kadın çantalarında hiçbir şeyin “rastgele” yer olmadığını ve bu çantalarda adeta bütün bir yaşama tarzının ve hayatta yüklenen anlamların taşındığını görebiliyoruz.

Dördüncü makalede ise Ercan Özyiğit, İslamcı söylemin ekonomik girişimcilik bakımından yüksek motivasyona sahip, yazarın deyişiyle bu anlamda “saldırgan” ve

dünyevi bir konum benimseyen bir özne kuruluşuna ne ölçüde izin verdiğini değerlendiriyor. İslam ve kapitalizm arasında özcü herhangi bir olumlu ya da olumsuz ilişkinin varlığına mesafeye yaklaşan makale, “cihatçı söylem içinde oluşturulan hakikat tanımlarının ekonomik cihatçı bir öznenin kuruluşunu mümkün kıldığı”nı varsaymakta. Bu yazının da yine siyasal/radikal islamın birçok yönüyle tartışıldığı bir dönemde Türkiye’de az tartışılmış bir konuyu irdelemek bakımından değeri tartışılmaz.

Kültür ve İletişim’de yer verilen son iki makale ise sinemayla ilişkili. Başlangıcından bugüne Türkiye’de sinema alanında yazılan en iyi akademik yazılara da düzenli olarak yer vermiş bulunan dergimiz bu alandaki birikime katkıda bulunmayı, ilginç ve renkli çalışmalarla sürdürüyor. Çalışmalardan biri Uğur Kılınç’ın Hollywood sinemasında oryantalizm olgusunu belirli bir film (*Hidalgo*, 2004) üzerinden değerlendirdiği yazısı. Son makalede ise Wong Kar Wai filmlerinde ticari kaygılar *auteur* eleştirisi bağlamında Barış Tolga Ekinci tarafından değerlendiriliyor. Popüler ticari sine-

ma ile yönetmenin damgasını vurduğu *auteur* sinemasının birbirini zorunlu olarak dışlamayacağı konusu, Wong Kar Wai’nin *Büyük Usta* filmine odaklanarak inceleniyor. Wong Kar Wai sinemasının Kung-fu filmleri ile nitelenen geleneksel Hong Kong aksiyon sinemasıyla ilişkisi de makalede bu çerçevede değerlendirilen bir konu.

Dergide sıklıkla olduğu gibi bu sayıda da hakem değerlendirmesinden geçen bilimsel çalışmalar yanında bir değini yazısı ve bir de kitap değerlendirmesi var. Bu yazılardan biri Nurçay Türkoğlu’nun 1960-1980 yılları arasında Türkiye’de televizyon deneyimini yeniden düşündüğü yazısı. Diğeri ise Kıvanç Kılınç’ın Richard Sennett’in *Ten ve Taş* adlı eserini modern kent, mimari, iktidar ve beden ilişkisi bağlamında değerlendiren güzel ve ilginç denemesi.

Dergimizin bundan sonraki sayılarının Türkiye toplumunun birbirine kulak verdiği, birlikte yaşama kültürünü güçlendirdiği, düşünce ve ifade özgürlüğünün en yüksek düzeyde korunduğu günlere denk gelmesi öncelikli dileğimiz...

Yeni sayılarda buluşmak üzere.